

1. P R O L O G (JUDr. Zdeněk Jaška)

„Každé společenství je silné svojí současností, ale také tím, že se hlásí ke své historii.“

Máme před sebou „Historii žamberského tenisu“ vydanou k 80. výročí založení tenisového klubu, ale máme za sebou i prožitých 80 let života. Toto období začíná rokem 1926.

Mladý samostatný stát vedený prezidentem Masarykem se vzpamatoval z následků I. světové války a dále utvrzoval svoji demokratickou cestu. Lepší se ekonomika, byl čas na kulturu, tělovýchovu a sport. Rok 1926 byl v tomto směru pro Žamberk požehnaný. Bylo postaveno a otevřeno Divišovo divadlo, zahájena stavba orlovný, dostavovala se sokolovna, hlavně promítací kabina pro filmová představení. Dařilo se i sportu. Kromě Sokola a Orla se pod Sportovním klubem organizovaly další sporty. A v tomto „ovzduší“ svobody a demokracie se formoval i tenis. Na počátku 30. let byl vybudován tenisový areál a sport získával další zájemce.

Polovina 30. let byla zlomem, nastal opět boj o svobodu a samostatnost, republika se připravovala ke své obraně. Pád samostatné republiky v r. 1938 důsledkem nacistické rozpinavosti poznamenal život společnosti, poznamenal i sport.

Sportu se za války moc nedařilo, ostatně čemu ano, přesto byl pro náš život velmi důležitý. Pomáhal nám překonávat všechny válečné strasti. Mnozí z nás pak museli nuceně nastoupit na totální nasazení, což mělo vliv i na sportovní dění v Žamberku.

Po ukončení války v r. 1945 jsme zažili krátké období svobodného života, vystřídané další totalitou. A právě v ní čekaly tenis další problémy. Komunistická ideologie ho totiž označila za buržoazní sport a nám, hráčům a funkcionářům, z toho plynuly větší či menší nesnáze.

Úkolem tohoto almanachu je pravdivě a nezkresleně popsat vznik a vývoj tenisového hnutí v Žamberku v uplynulých 80 letech. Kéž by inspiroval i ostatní sportovní odvětví k sepsání podobného spisu. Všichni víme, jak krátká je lidská paměť.

Můj prolog by měl být malým kamínkem do mozaiky sportu a tenisu v Žamberku. Rád jsem ho hrál, rád jsem pomáhal v dobách zlých udržet tento sport v Žamberku. A jsem moc rád, že se rozvinul do současné podoby, vždyť je zdatným propagátorem města a tenisový areál spolu s koupalištěm, stadionem a kempinkem je častou zastávkou mnoha návštěvníků Žamberka.

Proto:

*Quod bonum fortunatumque sit!
(Ať je to k dobru a štěstí!)*

JUDr. Zdeněk Jaška
27. 1. 2006

2. ÚVODEM

Tenis má v našem regionu dlouhou a bohatou tradici. Na území našeho okresu, v zámecké zahradě knížat Kinských v Chocni, se roku 1879, dva roky po prvním Wimbledonu, hrál vůbec první turnaj v našich zemích a pravděpodobně i celé střední Evropy. Historii organizovaného tenisu evidujeme od r. 1893, česká lawn-tenisová asociace byla založena r. 1906, československá r. 1919. Ve svých počátcích byl tenis výsadou úzké části zámožnějších lidí, patřil ke společenskému vyžití. S rozvojem sportovního soutěžení a tenisových klubů se ale rozšiřuje velmi rychle a jeho popularita roste. Přestože těžiště je v Praze (30. léta 64 tenisových klubů), rozšiřuje se i na český venkov (východočeská župa sdružovala v polovině 30. let 34 oddílů a byla po Praze druhou největší). Vyrůstají první tenisové osobnosti, dostávají se první mezinárodní tenisové úspěchy. Druhou polovinu 20. let a hlavně období 1931 – 37 je možné považovat za slavná období předválečného tenisu.

3. POČÁTKY TENISU V ŽAMBERKU

I v Žamberku byl tenis po vzniku republiky především záležitostí společenskou. Nebyl organizačně podchycen, hrálo se příležitostně a pro vlastní potěšení. V polovině 20. let byly v Žamberku na různých místech tři výhradně soukromé kurty vhodné pro tenisovou hru – u Vonwillerovy (pak Mosilana, Orlana) a Nettlovy (dnes Rieter) továrny a u zámku.

Zakladatelé TOSK na nově otevřeném vlastním kurtu u zámeckého parku na jaře r.1927 (šestý zprava stojí pozdější úspěšný hráč Karel Pospíšil).

Dostat se na ně bylo pro řadového zájemce problém. V roce 1926 se rozhodlo několik mladých nadšenců vybudovat vlastní kurt. Založili tenisový klub, pořídili si půjčku 10 000 Kč a vybudovali dvorec za Židkovými (u parku na Lindrách, dnešní školní asfaltové hřiště u vchodu do parku). Na jaře roku 1927 kurt dokončili. A v r. 1928 tam sehráli první přátelské utkání s Chotěboří. U zrodu tenisového klubu stáli manželé M. a E. Lehrausovi, M. Severin, Stuna, K. Pospíšil, L. Pospíšilová-Stará, A. Mazurová, J. Židková, manželé Ebenovi, sestry Rousovy, B. Režná, J. Kowalski. Činnost vyplňovaly jediné přátelské zápasy, které sjednávali členové klubu podle svých možností a kontaktů. Pravidelně se hrálo s Chotěboří, Chocní, Vysokým Mýtem. Tenisový oddíl se začlenil do žamberského SK pod názvem TOSK Žamberk.

Dva snímky z konce 30. let, dvě generace žamberských tenistů: Zakladatelé klubu, uprostřed K. Pospíšil a manželé M. a E. Lehrausovi, nahoře tehdejší „omladina“, zleva B. Charfreitag, J. Fiedler, J. Langr a R. Pospíšil.

4. MEZNÍK – VYBUDOVÁNÍ NOVÝCH KURTŮ

Významným zlomem v činnosti oddílu byl rok 1931, kdy byly vybudovány nové dvorce u nově postaveného koupaliště, o něco později k nim přibyl kurt čtvrtý – vojenský. Vznikl velmi pěkný areál, hojně navštěvovaný, stoupal i zájem o tenisovou hru. Činnost oddílu se rozrůstala, kromě přátelských zápasů se začala hrát i oblastní soutěž. O tenis se zajímala i převážně studující omladina – J. Faltus, M. Kapucián, J. Šimůnek, M. Šimůnková, M. Chvátil, J. Vohralík a dále F. Žabka, M. Kacálek, K. Dostálek, V. Mazurová, J. Žídková a další. Do oddílu přišel velmi dobrý hráč, syn majitele Vonwillerovy továrny, dr. R. Kirsch, který přinesl i potřebnou kvalitu hry. Nejlepší družstvo nastupovalo v polovině 30. let nejčastěji v sestavě R. Kirsch, K. Pospíšil, F. Čadek, M. Severin, J. Žídková, M. Lehrausová, přičemž první dva jmenovaní byli jasně nejlepší hráči. V r. 1936 přišla do Žamberka na tehdejší dobu velmi dobrá hráčka, paní Marie Prošková, která pozvedla hru dámské části oddílu a zejména v poválečné době se výrazně podílela na výchově mladých tenisových adeptů.

Tenis se tedy pomalu přesouval z roviny společenské do roviny sportovní, jeho obliba stoupala i s úspěchy čs. tenisu doma i v zahraničí. Osm antukových kurtů (poslední, sokolský, vznikl u sokolovny kolem r. 1933), poměrně široký kádr hráčů a tenisových nadšenců, zájem mladých, to vše zařadilo tenis mezi úspěšné sporty. Činnost oddílu tak v závěru 30. let dospěla k prvnímu vrcholu. Jenže právě závěr let třicátých poznamenaly neblahé předzvěsti II. světové války, které měly dopad na všechny stránky lidského života, tedy i na sportovní zápolení.

5. TENIS ZA OKUPACE

Léta 40. znamenají především silné omezení činnosti vinou války. Soutěže ani turnaje se nekonaly, byl velký nedostatek míčů (nové se prakticky nevyráběly, staré se posílaly obnovovat, což nešlo donekonečna), chyběly výplety, antuka. V provozu zůstaly pouze dva kurty u koupaliště, na kterých se navíc v létě hrál volejbal a v zimě sloužily hokeji. Přesto se tenis hrát nepřestal, zůstal, sice jen v domácím klubovém měřítku podobně jako další sporty, jedinou zábavou v tehdejší obtížné době. Největší tenisovou událostí v Žamberku bylo vystoupení daviscupového reprezentanta 30. let Josefa

Nejlepší tenista TOSK předválečné éry, Dr. Richard Kirsch (vpravo). Na snímku již po emigraci se svým synem Harry R. Kirschem v r.1954 na mistrovství USA čtyřher otec-syn.

Malečka (hrál s dr. Kirschem, tehdy jasně nejlepším hráčem klubu, nejen v rámci oficiální exhibice, ale i na soukromém kurtu rodiny Kirschovy za továrnou) a účast tenistů LTC Praha na oslavách dvaceti let trvání SK Žamberk v létě r. 1941. Ještě v tomto roce měl tenisový oddíl svůj výbor, v jehož čele stál okresní hejtman dr. Gillern, a vykazoval na tehdejší poměry solidní činnost. Po r. 1942, kdy okupanti postupně utahovali šrouby jakémukoli veřejnému dění, pak byla činnost malá a neorganizovaná, ovšem nikdy nepřerušená. Někteří hráči byli totálně nasazení, jiní ze Žamberka odešli. Na druhou stranu však obtížná doba stmelila silnou generaci mladých lidí, kteří potom po osvobození závodně a hlavně funkcionářsky obnovili sportovní a tělovýchovnou a tudíž i tenisovou činnost v Žamberku. Z tenisových hráčů a funkcionářů jmenujme především B. Charfreitaga, dr. Z. Jaška, J. Fiedlera a J. Hajzlara, po pracovní stránce hlavně K. Kalouse.

6. KRÁTKÉ OBDOBÍ OBNOVY

Po skončení II. světové války byly klub i tenisové dvorce v bíděném stavu. Zchátralé oplocení spadlo, kurty byly v zimě proměňovány na kluziště. Chybělo jakékoliv zázemí, šatny, záchody a umývárna, klubovna, skladovací prostory. Místo antuky bohatě bujela tráva. I vybavení bylo velice skromné. Sestávalo se ze tří sítí, které ženská část oddílu často a pečlivě vyspravovávala, dále širokého zametacího koštěte a od r. 1947 pak primitivní dřevěné „lajnovačky“ (doposud se lajnovalo tak, že byla zhotovena šablona čáry asi 3 m dlouhá, přes kterou se štětcem namočeným do vápna vyznačovaly lajny). Místo soudcovských „empajrů“ sloužil vždy stůl vypůjčený z koupaliště a na něm byla postavena obyčejná židle. Správce kurtů nebyl, nahrazovali ho členové výboru, který v té době pracoval ve složení K. Pospíšil, M. Prošková, Z. Jaška, B. Charfreitag. Ale hlavně, chyběly peníze. Cesty na zápasy, kterých sice nebylo mnoho, si hradil každý ze svého. Jediné co nechybělo, bylo

nadšení a vůle obnovit v Žamberku tenis. Několik výše jmenovaných nadšenců začalo v r. 1945 s renovací povrchu kurtů, bylo třeba pracně odstranit mech a trávu a při nedostatku antuky nějak vykouzlit kvalitní povrch. Do dvou let obnovili oplocení, ale jen kolem dvou kurtů, na víc staré pletivo nestačilo a na nové nebylo. Nezapomínalo se ani na hru a na výchovu další generace. O ni se starala zejména tehdy nejlepší hráčka oddílu, Marie Prošková. Nejlepším hráčem pak byl Karel Pospíšil.

První poválečné utkání se uskutečnilo mezi TOSK Žamberk a TJ Sokolem Třebechovice v červenci r. 1947 na ještě neoplocených dvou hřištích. Zahajovalo vlastně velký letní karneval na plovárně v Žamberku, kterého se zúčastnilo na tři tisíce občanů. TOSK hrál v sestavě: K. Pospíšil, I. Wagner, R. Pospíšil, J. Parish, Z. Jaška, M. Prošková, E. Knoblochová a M. Parishová. Tímto utkáním byla vlastně dovršena první etapa obnovy tenisu v Žamberku.

Byla to hektická práce, mnoho nadšenců si začalo budovat svoji vlastní existenci, nastoupili do škol či do zaměstnání. Přesto si našli čas a obnovili v Žamberku tenis. Patří jim velké uznání. Kdo se na obnově tenisu podílel především? B. Charfreitag, Z. Jaška a J. Suchánková-Jašková, V. a H. Fiedlerovi, J. Hajzler, K. Pospíšil, R. a V. Pospíšilové, Z. Šulcek, I. Wágner, J. M. Parish, M. Parishová, M. Zdobnický, ze starších manželé Lehrausovi. Velice čile se do činnosti postupně zapojovala i nová generace – B. Kulhánek, A. Suchánek, M. Mareš, J. Pecháček, V. Doležal, O. Pospíšilová, J. Lehrausová, H. Moravcová. Právě na nich se začalo projevovat soustavnější tréninkové vedení Marie Proškové. A právě od nich vzešly i první poválečné žamberské tenisové úspěchy. Za všechny jmenujme Milana Mareše, který se stal krajským přeborníkem dorostu v r. 1948, O. Pospíšilovou – 3. místo na krajském přeboru dorostenek 1949 (oba si též vybojovali právo startovat na Pardubické juniorce, nakonec však nehráli). V letech 1946 a 1947 startoval na Pardubické juniorce Harry Kirsch, syn dr. Kirsche, který ale vyrůstal mimo oddíl pod otcovým vedením na soukromém kurtu za Vonwillerovou továrnou. V r. 1947 byl dokonce prvním nasazeným, ale ve finále prohrál s pozdějším dlouholetým daviscupovým reprezentantem Jiřím Javorským. Ze starší generace dosahoval stále výborných výsledků Karel Pospíšil, v r. 1949 získal titul krajského přeborníka ve dvouhře a v r. 1951 obsadil v krajském přeboru 3. místo.

7. KRITICKÉ OBDOBÍ PRO TENIS

Počátek 50. let nebyl pro tenis příznivou dobou. Po „vítězném únoru“ došlo k tvrdým společenským změnám, k emigraci mnoha lidí (z oddílu rodina dr. R. Kirsche a v červnu r. 1948 také J. Parish, F. Parish a M. Parishová), zavírání a perzekuci. Rozvoj tenisu v celé vlasti se přibrzdil, neoprávněně dostal přívlastek „panský“ nebo „buržoazní“ sport a doslova musel bojovat o svoji existenci. Lidé, kteří tenis hráli či funkcionářsky podporovali, byli napadáni a i osobně postihováni. I v Žamberku činnost oddílu v padesátých letech sice pokračovala, pro mnohé členy však za cenu osobních obětí. Mocná síla jediné strany a její

prodloužené ruky Národní fronty řádila. Zdenku Jaškovi málem znemožnili promovat na právnické fakultě, i když měl všechny zkoušky i státnice uzavřené. Mladším byla znemožněna nebo komplikována cesta na vysoké školy, jako jeden z přitěžujících důvodů bylo, že měli v kádrových materiálech uvedeno, že hrají buržoazní sport – tenis. Ostatní měli potíže v zaměstnání. K dokreslení obrazu oné doby a názorů některých občanů na tenis (i pod vlivem propagandy) přispívá i tato historka. Několikrát se stalo, že členové klubu pracovali na úpravě a rekonstrukci svého areálu, a kolem jedoucí družstevní rolníci na ně hrubým způsobem slovně útočili a označovali je za lajdáky a příživníky.

Tak jak je nutné ocenit úsilí o obnovu tenisu po válce, tak je neméně obdivuhodné, jak v nepříznivém klimatu 50. let žamberští tenisté udrželi svůj sport „nad vodou“ a dokázali zachovat sice skromnou, ale pravidelnou činnost. Od začátku 50. let se družstvo dospělých pravidelně účastnilo soutěží zpočátku v krajském, po reorganizaci v okresním měřítku. Nejčastějšími soupeři byla družstva z Hradce Králové, Týniště n. O., Náchoda, Nového Města n. M., Chocně. Základ sestavy tvořili K. Pospíšil, dr. Z. Jaška, V. Souček, M. Mareš, J. Smejkal, J. Fiedler, V. Fiedlerová, J. Jašková, A. Jílková. Doma se hrálo na čtyřech kurtech, teď už pravidelně udržovaných a kompletně oplocených. V sezónách 1951 a 1952 hrál krajský přebor i družstvo dorostu.

8. TRENÉRSKÉ POSILY

Přes nepřízeň tehdejších mocných se tenisový život v Žamberku nezastavil. Pro další rozvoj však chyběla kvalifikovaná výchova mládeže. Nikdo z oddílů neměl trenérskou kvalifikaci. V polovině 50. let navštívil oddíl tehdejší reprezentační trenér Síba, přislíbil pomoc a dokonce poslal v době značného nedostatku míčů velkou krabici na mezinárodním mistrovství ČSR ohraných Slazengerů, které byly dílem rozděleny mezi mládež, dílem použity na první ročník oblastního tenisového turnaje mužů v r. 1956 (vítězové: Horyna - Vamberk a Husa-Zuch - DyHK-ČT). V letech 1955 a 56 byl pozván na týdenní letní soustředění žactva a dorostu tehdy vynikající trenér mládeže a autor tenisové literatury František Buriánek. A v r. 1957 vedl desetidenní kurs mladých bývalý daviscupový hráč a trenér Josef Caska. Cíl těchto trenérských stáží – dát tenisové základy a získat pro tenis novou generaci – se vyplatil. A tak oddíl postupně posílili a za mládežnická a dospělá družstva hráli J. Žilková, Z. Frank, E. Fiala, I. Fiala, V. Hájek, V. Souček, J. Ludvík, I. Kulhánková, M. Pospíšil, L. Charfreitag, M. Chvátil ml. a další. Výbor oddílu pracoval i na vylepšení prostředí a zázemí kurtů. V r. 1957 došlo k novému oplocení všech čtyř kurtů, k uskladnění veškerého materiálu sloužila pověstná bedna, později první kabina na koupališti, při zápasech a turnajích se na šatny pronajímaly další kabiny atd. 2. ročník již celostátního turnaje v r. 1957 vyhráli Nosek (T. Střešovice), Chvojková (LokoHK), Nosek-Jiskra (Střešovice - Slavia Pha), 3. ročník v r. 1958 pak dr. Štěpán (Loko Liberec), Švihovská (SnHK), dr. Štěpán-Tišnovský (Loko Liberec) a Kubec-Švihovská. 4. ročník v r. 1959 měl pouze krajské obsazení a stal se triumfem tehdy krajské špičky, hráčů Dynama Hradec Králové. Vedle krajské jedničky,

K oporám družstva dospělých v 60. letech patřili zleva Ing. J. Žilková, J. Kubíček, J. Jašková a JUDr. Z. Jaška.

Nejúspěšnější hráčka oddílu 50. a 60. let Věra Fiedlerová (druhá zprava) spolu s partnerkou z družstva Jarmilou Jaškovou (první zprava) před zápasem v Ústí n.O. v r. 1961.

sadila V. Fiedlerová v okresním přeboru jednotlivců 2. místo a v dorostu M. Pospíšil páté. Na okresním žebříčku tohoto roku byl J. Fiedler 7. , 16. -20. byl J. Kubíček, Z. Frank a M. Pospíšil, 26. Z. Jaška. V ženách V. Fiedlerová byla na 2. místě, 11. J. Jašková, v dorostu byl M. Pospíšil šestý. Letní oddílový turnaj dorostu měl pořadí: 1.V.Jíreš, 2.M.Pospíšil, 3.L.Charfreitag, 4. M. Chvátil, 5. J. Dytrt, 6. S. Faltus. Rok 1965 byl nejslabším rokem v činnosti oddílu, družstvo dospělých - ač přihlášeno - ze soutěže vystoupilo, na okresním žebříčku se umístila pouze na 3. místě V. Fiedlerová. V oddíle chybělo širší funkcionářské zázemí, organizace ležela na bedrech manželů Fiedlerových, Věra byla i členkou okresního tenisového svazu. Ve výboru oddílu se střídali dále JUDr. Z. Jaška, B. Charfreitag, J. Hajzler a K. Kalous. Všichni navíc pracovali i ve vedení tělovýchovné jednoty.

Počet členů oddílu se v 60. letech pohyboval kolem čísla 20. Stále chyběla pravidelná výchova mladých, takže družstvo dospělých hrálo prakticky stále ve stejné sestavě. V okresním přeboru obsadilo v r. 1966 4. místo,

v r. 1967 se nezúčastnilo, v r. 1968 2. místo v sestavě J. Fiedler, J. Kubíček, K. Procházka, Z. Frank, Z. Jaška, B. Kulháněk, V. Fiedlerová, J. Jašková, J. Žilková. V r. 1969 družstvo 2. místo obhájilo a navíc V. Fiedlerová obsadila 2. místo ve dvouhře na okresních přeborech. Potvrzením určité krize byla i absence pořadatelství tradičních turnajů. Poslední se konal v r. 1962, pak dlouhých 7 let se turnaje neorganizovaly.

10. R. 1970 – ZÁSADNÍ ZLOM V ČINNOSTI

Koncem sezóny 1969 se při příležitosti okresních přeborů v České Třebové uskutečnila důležitá schůzka (V. a J. Fiedlerovi, B. Kulhánek, J. Kubiček, M. Chvátil ml.), na které bylo rozhodnuto o rozšíření a zkvalitnění činnosti oddílu. Bylo důležité rozšířit funkcionářské zázemí, věnovat pozornost mladým, obnovit tradici turnajů, postoupit v soutěžích druž-

Červen 1971, po dlouhé době opět družstvo dorostu v soutěži: zleva J. Hora, St. Liška, J. Vebr, ved. družstva M. Chvátil, H. Faltusová, V. Pavodová, M. Novák, J. Černocho, L. Katzer. Chybí J. Jašková ml.

stev. To poslední se podařilo hned v následující sezóně, kdy družstvo dospělých v sestavě Kubiček, Fiedler, Chvátil, Frank, Fiedlerová, Jašková zvítězilo v rozhodujícím zápase ve Vamberku 7:4, vyhrálo okresní přebor a postoupilo do krajské soutěže.

Zároveň bylo po dlouhých letech do okresního přeboru přihlášeno družstvo dorostu (V. Šeps, S. Liška, J. Macháček, J. Hora, Jar. Šámal, H. Faltusová, J. Jašková ml.). V soutěži sice skončilo po prohrách s Ústím n. O. a Českou Třebovou poslední, ale už na okresních přeborech dorostu obsadila H. Faltusová

2. místo, J. Jašková 3. a St. Liška, B. Pecka a Jar. Šámal 5. - 8. místo. Vyvrcholením činnosti v r. 1970 byla obnova tradičního turnaje dospělých, zatím pouze na úrovni okresu. Celkově to byl osmý ročník a málem ho odplavila vydatná letní bouřka. Náhradní termín o čtrnáct dní později ale proběhl bez komplikací. Předsedou oddílu byl v letech 1968-72 Z. Jaška, ve výboru dále pracovali J. Fiedler, V. Fiedlerová, B. Kulhánek, M. Chvátil ml., B. Charfreitag, F. Smejkal a F. Pírko.

11. 70. LÉTA – RENESANCE

Období 1971 – 75 má několik významných vrcholů v činnosti klubu. Stavba klubovny a její otevření v r. 1973 – konečně se splnil sen žamberských tenisových generací mít vlastní zázemí. Celostátní turnaje dospělých s kvalitní účastí a vrcholem v r. 1975. Finanční a materiální pomoc n. p. Mosilana při dobudování klubovny a při činnosti oddílu, za to uspořádání prvních dvou ročníků Mosilanských her (1973 a 1974). Podstatné rozšíření členské základny (80 – 90 členů), zapojení družstva dorostu do krajské a žactva do okresní soutěže, úspěšné výsledky dospělých v krajské soutěži, první ročník turnaje dorostu a vznik oddílové soutěže o neúspěšnějšího tenistu, která měla motivovat především nejmladší tenisovou generaci (1. ročník v r. 1971 vyhrál Jiří Kubiček).

Červenec 1973. Tenisová škola Slavia LTC Praha a její nejmladší účastník Petr Korda.

Dospělí hráli v tomto období převážně v sestavě Kubiček, Fiedler, Chvátil, Procházka, B. Kulhánek, Fiedlerová, ing. Žilková, výraznou posilou byl od r. 1972 ing. J. Malý, dále V. Veselý, J. Veselá a H. Chvátilová-Faltusová. Tenisové školy žactva v Hradci Králové se pod vedením ústředního trenéra dr. J. Höhma zúčastnili Z. Jašková, V. Šmirous a L. Katzer a o rok později Z. Jašková, O. Leber a M. Kacálek. Činnost sezóny 1972 byla poznamenána stavbou klubovny. Dřevěný dům zn. Babeta zakoupil MěstNV a za to museli členové oddílu odpracovat stanovený počet brigádnických hodin na základech dalších chatků v autokempinku. Splnění tohoto závazku odčerpalo mnoho sil a času a na vlastní tenis toho zbývalo málo. Dokončení klubovny vzala na svá bedra MOSILANA, přispěla penězi, ale hlavně svými řemeslníky. Vše zprostředkoval nový člen oddílu a zaměstnanec Mosilany Vladislav Veselý. Slavnostní otevření klubovny bylo 8. září 1973 za přítomnosti podnikového ředitele Mosilany J. Šamšuly z Brna. Ten také zahájil I. ročník Mosilanských her, v němž zvítězili výhradně domácí hráči (ing. J. Malý, V. Fiedlerová a ing. Malý-Chvátil).

Omezení činnosti se projevilo zejména v mládežnických kategoriích a tak pouze družstvo dospělých hrálo krajskou soutěž a žactvo okresní přebor (2. místo). V letech 1973 – 1975 se po dohodě s tenisovým klubem Slavia IPS Praha uskutečnil prázdninový tenisový tábor. Pražské děti byly rozděleny do čtyř družstev a zámberský tvořili družstvo páté. Hlavním trenérem byl Jaromír Blabol a z našeho klubu zde začínali např. M. Kacálek, J. Kulhánek, M. Vodrážková. Z pražských účastníků to byl např. M. Fassati, J. Bedrna, pozdější ligoví hráči, a nejmladším účastníkem byl v r. 1973 pětiletý Petr Korda.

Po ukončení prací se sportovní činnost rozběhla naplno. Přibýlo družstev do soutěží, turnaje dospělých měly vyšší kvalitu, vzhledem k narůstajícímu počtu zejména mladých

První družstvo pod vedením „Jarýska“ Blabola (první zprava). Čtvrtý zprava je Milan Kacálek.

členů oddílu se začaly pořádat i turnaje dorostu a žactva. Oddíl i jeho vedení (předsedou byl r. 1973 a 1974 B. Kulháněk, od r. 1975 M. Chvátil) se konsolidovaly, k čemuž přispěla i vzrůstající popularita tenisu po vítězství Jana Kodeše ve Wimbledonu v r. 1973.

Nejúspěšnější hráčkou oddílu byla Věra Fiedlerová, patřila k nejlepším hráčkám okresu, patřila ke špičce v oblasti a byla stabilní oporou družstva dospělých. Teprve ke konci 70. let ji nahradila mladší generace. V. Fiedlerová pak s úspěchem hrála veteránské turnaje, např. v r. 1982 byla ve své kategorii druhá v republice.

JAK JSME HRÁLI TENIS V ŽAMBERKU

Žamberk, pěkné městečko v překrásné přírodě, objevili pro nás manželé Urbanovi, on bývalý ligový fotbalista, oba aktivní tenisté Slavie LTC Praha. Poprvé zavítali do Žamberka v r. 1969, bydleli tehdy v novém kempu na břehu Orlice a dosyta hráli tenis v místním areálu. Moc se jim tam líbilo.

Přesvědčili nás a tak další rok vyrazily tři rodiny: Kolářovi, Spížkovi a Urbanovi. Také jsme se ubytovali v chatičkách kempu. Počasí bylo příšerné, vytrvale pršelo a kemp byl vodou zaplaven tolik, že naše tehdy šestiletá Barborka zapadala do vody po kolena a holínky úspěšně plnila vodou a blátem. Kurty byly beznadějně pod vodou a my řešili, co vlastně budeme v Žamberku dělat. Naštěstí další den přestalo pršet, vysvitlo slunce a pak pálilo dalších čtrnáct dní. V žamberském kempu a na kurtech jsme strávili jednu z nejkrásnějších dovolených našeho života.

V dalších letech se naše slávistická tenisová společnost postupně rozrůstala. Kordovi, Maříkovi, Matějko. Jak to bylo při těchto pobytech s tenisem? Blanka Kolářová byla ještě znamenitá tenistka, já hrával za „céčko“, někdy i „béčko“ Slavie, Petr Korda a René Mařík byli vynikající hráči, ostatní hráli tenis na slušné úrovni. Myslím, že jsme tehdy byli vítaným osvěžením žamberského tenisového života. Z místních soupeřů si pamatuji na Jirku Kubíčka, který zápasy se mnou živě prožíval, a na manžele Fiedlerovy, oba velmi dobré tenisty a naše první skvělé partáky a hostitele. Míla Chvátil, který se stal v dalších letech hybnou silou tenisu v Žamberku, byl někdy v té době na vojně.

Kordovi začali vozit do Žamberka malého Petra. Ten tady udělal své první tenisové krůčky. Troufám si tvrdit, že jsem ve svém životě viděl hodně malých nadějných tenistů, ale Petr Korda byl jedinečný. Dařil se mu každý sport, do kterého se pustil. Ale tenis ho bavil ohromně, v Žamberku trávil na kurtech a u tenisové zdi celé hodiny. A když už zcela vyčerpával svého trenéra, tátu Petra, prosil mne, abych s ním šel hrát. Pomalu se stával žamberskou senzací. Ve svém věku už uměl hrát lépe než většina rekreantů. Vzpomínám na žamberské penzisty, kteří jeho hru za plotem s obdivem sledovali a často odměňovali potleskem.

Protože se nám tady moc líbilo, vznikl nápad uspořádat v Žamberku letní tenisový tábor pro slávistické děti. Iniciativy se chopila Blanka Kolářová, myšlenku podpořil tehdejší předseda klubu Karel Čefelín, a tak se první tenisový tábor uskutečnil v r. 1973 a další 1974 a 1975. S dětmi kromě Blanky trénoval vynikající tenisový odborník Jaromír („Jarýsek“) Blabol, Olina Sochorová byla zdravotnicí. Stanový tábor byl na louce za kurty, místo pronájmu jsme vzali do party žamberské tenisové naděje. Vzpomínám si na Honzu Kulhánka,

který tehdy s tenisem začínal. Za místní klub s námi spolupracoval jeho táta Mila. Někteří z nás jsme se také účastnili žamberských tenisových turnajů.

A tak se mezi klubem z Letné a tenisovým oddílem v Žamberku vyvinula dlouholetá spolupráce, vznikala hluboká a trvalá přátelství. My, Spízkovi, jsme jezdili do Žamberka dlouho potom, co klubové kontakty utichly. Pokračovaly moje „urputné“ tenisové boje s místními hráči, později zejména s Milou Chvátil. Často jsme k neľibosti našich partnerek hráli ve vedru přes poledne. Jednou po takovém poledním klání jsme rozpálené organizmy zchladili skokem do studené Orlice a oba jsme dostali středně těžký úpal s třesavkou.

Moje pracovní vytížení a rozšiřující se rodina už nedovolují tak časté návštěvy Žamberka. Přesto jsme šťastni za ty krásné chvíle strávené v kempu a na tenisových kurtech. Měl jsem to štěstí, že jsem část osmdesátileté historie žamberského tenisu mohl prožít. Přeji tenisu v Žamberku do dalších let hodně úspěchů, mnoho zapálených fandů a funkcionářů, kteří mu obětují svůj volný čas, a dobrých trenérů, kteří budou vychovávat další tenisové generace v tomto krásném městěčku.

Praha 15. ledna 2006

Prof. RNDr. Jaroslav Spízek, Dr. Sc.

12. PŘÍCHOD ZDENKA KRHOUNKA A DALŠÍ ROZŠÍŘENÍ ČINNOSTI

Po mimořádně úspěšném 12. ročníku turnaje dospělých 8. -10. 8. 1975 (zúčastnilo se ho 72 hráčů a 28 hráček, všichni nasazení byli do stého místa na celostátním žebříčku), který byl znamenitou propagací tenisu a odehrál se za velkého zájmu diváků, se ještě zvedl zájem o tenis. Důležitým okamžikem v životě oddílu a pro výchovu mladých tenisových adeptů v Žamberku klíčovým byl příchod a následná trenérská práce Zdenka Krhounka. Ten na podzim r. 1976 převzal tréninky, vtiskl jim osobitý organizační řád a náročnou náplň a ve spolupráci s vedením oddílu rozšířil základnu žactva. V r. 1978 zahájila také pod vedením M. Chvátila a B. Kulhána činnost tenisová příprava. Ve stejném roce se velkou zásluhou Milana Neugebauera začaly budovat další dva dvorce, původně víceúčelové, ale od r. 1979 sloužící plně potřebám tenisu. Pracovní aktivita členů oddílu byla velmi vysoká, každoročně odpracovali 800 – 1000 brigádnických hodin, kvalita tenisového prostředí se rychle a výrazně zlepšila (v r. 1979 byl vybudován nový asfaltový kurt s novou tenisovou zdí a bylo vyměněno celé oplocení). Ve výboru oddílu pracovali pod předsednictvím M. Chvátila J. Fielder, B. Kulháněk, M. Neugebauer, J. Pecháček, B. Charfreitag, S. Liška, M. Salfický, poslední dva později vystřídali Z. Krhounek a ing. E. Vodrážka.

Do soutěží družstev bylo nasazováno 5-7 družstev, nejúspěšnější byli dospělí v krajské soutěži (v družstvu se vystřídali: F. Kabeláč, Josef Malý, M. Chvátil, J. Šticha,

Zdeněk Krhounek

M. Koskuba, V. Fiedlerová, H. Chvátilová, I. Kalousková, později přišel J. Provazník z Chocně), ale výrazně začala stoupat i výkonnost žactva. V r. 1978 vyhráli žáci pod vedením Z. Krhounka krajskou soutěž (sestava: J. Kulháněk, M. Čermák, P. Schöps, M. Jansa, T. Stejskal, M. Vodrážková, A. a I. Krhounkovi) a zejména děvčata se začala prosazovat i v turnajích jednotlivců. M. Vodrážková byla několika-

1978 – první žamberská tenisová příprava pod vedením M.Chvátila a B.Kulhánka.

násobnou přebornicí okresu a úspěšně si vedla i v přeborech východočeského kraje.

Výrazně stoupl počet turnajů organizovaných na žamberských kurtech. Kromě tradičních turnajů dospělých byly již pravidelně pořádány turnaje žactva a dorostu, okresní přebory i krajské přebory II. třídy. Byla založena i tradice mnoha turnajů oddílových. Žel v r. 1976 zemřel neúnavný organizátor právě turnajového dění a dlouholetý člen vedení oddílu Břetislav Charfreitag. Stál u zrodu tradice žamberských turnajů na konci 50. let, mnoho ročníků se odehrálo pod jeho přesným vedením. Jeho úlohu při organizování turnajů převzal Jan Pecháček.

TÁTA

Polovina 70. let minulého století přinášela mnohé změny. A u vojáků z povolání i přesuny. Tehdy se major Zdeněk Krhounek přistěhoval i s rodinou do Žamberka. Podhůří Orlických hor ho hned nadchlo, navíc cítil, že by zde mohl naplnit svoji tenisovou lásku. A tak vzal pod paži svoji nerozlučnou kamarádku – tenisovou raketu – a šel Žamberkem přesně tam, kde byl antukový dvorec a natažená síť, tenisový areál, kde mohl věnovat čas bílému sportu.

Táta nabídl do rozvíjejícího se oddílu svoje nadšení a elán pro tenis, nabídl zkušenosti a poctivou práci. Tenisové kurty se plnily dalšími zájemci. Ke stávajícím, Chvátilovým, Fiedlerovým, přicházejí další, Kulhánkovi, Neugebauerovi, Vodrážkovi, Kubíčkoví a mnoho jiných. Dospělí se zapojili a jejich děti se pod tátovým vedením staly učenlivými žáky. Brzy se zúčastňovaly mnoha tenisových soutěží. Nadšení a láska dohonit a nasažit správně míček na střed rakety se staly hlavní náplní veškerého volného času Zdeňka a dětí. Táta miloval červenou antuku mezi zelenými loukami u řeky Orlice. Radoval se z houževnatosti dětí, které zápasily o každý gam, a z rodičů, zavěšených na pletivu kurtů a fandících dětem. Žil tenisem, žil Žamberkem.

Další jeho životní pouť ho zavedla do Brna. Dál se věnoval dětskému tenisu. Až jednoho dne při tréninku praskla struna a srdce rakety i srdce tátovo. Zdeněk a míček se vznesly mimo prostor a čas.

Žamberský tenis žije dál. Tátovy zkušenosti a předané znalosti tam dále uplatňují.

Táhne je dál asi největší tátův talent a poté ligový hráč, Riša Neugebauer, a jeho bratr Radek. Oba dnes trenéři s láskou vedou k tenisu další generace.

Údery rakety do míče, to je pro tenisové hráče malá symfonie. Spojí se s nimi jejich srdce, jdou jejich životem. To je tenis – to byl Zdenek Krhounek.

Brno, leden 2006

Alena Susková - Krhounková,

13. 80. LÉTA

Na počátku tohoto období dozrávají plody neúnavné trenérské práce Zdenka Krhounka, jeho svěřenci dosahují významných úspěchů v soutěžích družstev i jednotlivců. V oddíle vyrůstá nová osobnost – vedle Martiny Vodrážkové to je Richard Neugebauer. Na sezóny 1982-83 odešel do tréninkového střediska mládeže při Slávii Hradec Králové, po návratu se stal velkou oporou družstev dorostu a dospělých. Před sezónou 1986 odešel hrát ligu do Gottwaldova (Zlína) a o rok později se stal hráčem ligového Mila Olomouc. V r. 1985 se kvalifikoval na Pardubickou juniorku, škoda, že nemoc mu zabránila v lepším výsledku. Nejlepšího umístění na celostátním žebříčku dospělých dosáhl v sezóně 1991 – 62. místo. Do oddílu se vrátil před sezónou 1995 a až do r. 2002 byl prvním hráčem družstva dospělých.

Druhou výraznou osobností byla Martina Vodrážková, snad nejvýraznější talent žamberského oddílu. Úspěšná byla zejména v mládežnických kategoriích, kde získala několik titulů přeborníka okresu, byla ve finále či semifinále krajských přeborů. V r. 1980 se umístila v celostátním žebříčku st. žákyň na 39. místě. Byla oporou žákovských a dorosteneckých družstev. Škoda, že zranění zad přibrzdilo její hráčský vývoj. V 90. letech byla stabilní oporou družstva dospělých.

V r. 1983 se do Brna odstěhoval Zdenek Krhounek. Přestože jím zavedený tréninkový systém zůstal zachován, po jeho neúnavné a cílevědomé práci však nějaký čas mezera byla. Zájem o tenis byl nadále značný zejména mezi nejmladšími. Tenisová příprava pod vedením M. Chvátila, později J. Kulhánka, M. Kacálka a V. Šmirouse byla přeplněná. Do soutěží družstev byla nasazována 3-4 družstva žákovská, 1-2 dorostenecká. Z hlediska výkonnostního byl snad nejúspěšnější sezónou v dosavadní historii oddílu rok 1981. Dvě družstva vyhrála své soutěže, hráči oddílu získali osm titulů v okresních přeborech jednotlivců, tři třetí místa v přeborech krajských (Rí. Neugebauer ml. žáci, A. Krhounková dorostenky, J. Provazník muži II. tř.) a řadu vítězství v krajských turnajích (Rí. Neugebauer, L. Dostál, A. Krhounková, J. Kulháněk), V. Fiedlerová se výrazně prosazovala v turnajích veteránů.

Nadále jsme na našich kurtech pořádali 6-8 turnajů za značné účasti hráčů. Spole-

*Úspěšní dorostenci v letech 1978 – 82:
zleva J. Kulháněk, M. Vodrážková
a A. Krhounková*

čensky asi nejvýznamnější byly 7. Mosilanské hry v r. 1984, které byly součástí oslav 150. výročí vzniku Vonwillerovy továrny (později Vitky, Mosilany, Orlany) v Žamberku.

V polovině 80. let byla provedena rozsáhlá rekonstrukce povrchu kurtů a hned poté kompletní výměna oploceň. Vše opět vlastními silami a za velké účasti členů oddílu. Jeho předsedou byl stále M. Chvátil, ve výboru pracovali J. Fiedler, B. Kulhánek, M. Neugebauer, J. Pecháček, ing. E. Vodrážka, zpočátku ještě Z. Krhounek, později J. Kulhánek. M. Chvátil byl zároveň předsedou okresního svazu tenisu.

Nejúspěšnější družstvo dorostu v historii klubu. V r. 1984 obsadilo 3. místo ve východočeském kraji. Zleva stojí: J. Divíšek, J. Kalousek, P. Stejskal, Z. Smetana, Ríša Neugebauer, dole M. Vodrážková, D. Bednářová a E. Foglová. Vedoucími družstva byli Ing. J. Kalousek a M. Neugebauer.

14. 1991 – 1995

I v 90. letech byla nejsilnější složkou oddílu mládež. Pod organizačním a trenérským vedením ing. St. Tajbra a za trenérského působení M. Kacálka, M. Chvátila, E. Tobiško-

Úspěšné žákovské družstvo sezóny 1995, vyhrálo oblastní soutěž a postoupilo do východočeského přeboru. Zleva stojí: Ing. St. Tajbr, vedoucí družstva, P. Kozl, J. Hovad, T. Hlavsa, D. Šimek, dole zleva: A. Šepsová, A. Tajbr, T. Maivald a H. Dolečková

vé-Foglové, bratří Neugebauerových a zpočátku ještě M. Hláváčové - Vodrážkové vyrostla opět na naše poměry silná tenisová generace. Nejlepší družstvo žactva v sestavě D. Šimek, A. Tajbr, J. Hovad, T. Maivald, H. Dolečková a A. Šepsová postoupilo v r. 1995 do nejvyšší oblastní soutěže – žákovské ligy. Úspěšná byla i žákovská záloha, vyhrála svoji skupinu oblastní soutěže. Velkou zásluhu na

úspěších žactva měli i rodiče, kteří mnohdy za symbolickou náhradu neúnavně zajišťovali dopravu na zápasy a turnaje. Pravidelně fungovala žákovská příprava, ze které nejlepší startovali v soutěži elévů. O tenis vzrůstal zájem i mezi veřejností, o čemž svědčily pravidelně zaplněné kurty, ale také různé soutěže neregistrovaných pořádané oddílem.

Družstvu dospělých tři roky po sobě uniklo vlásek postup do nejvyšší oblastní soutěže. V tomto období v něm převážně hráli: I. Jirásek, J. Kulhánek, J. Kubiček, M. Chvátíl, P. Sokolov, Ra. Neugebauer, R. Syrový, J. Horáková, M. Hlaváčová, J. Kubičková, E. Tobišková, jeden rok (1993) v něm startoval také americký lektor na místním gymnáziu J. McLeod. V r. 1995 přišli do družstva Ríša Neugebauer a Pavel Rojek.

V nových podmínkách se stabilizovala i ekonomická situace oddílu. Výbor včas podchytil zájem sponzorů, vytvořil jim podmínky pro sportovní vyžití.

V r. 1994 byla provedena kompletní rekonstrukce sociálního zázemí klubovny a v souvislosti s výstavbou koupaliště rekonstrukce jejího okolí. V závěru roku 1990 se oddíl vrátil k původnímu názvu, pod kterým klub vznikl – TOSK Žamberk. V čele byl devítičlenný výbor ve složení J. Fiedler, J. Kulhánek, J. Pecháček, ing. S. Tajbr, M. Kacálek, V. Šmírouš, Rí. a Ra. Neugebauerové stále za předsednictví M. Chvátíla.

Družstvo dospělých v sezóně 1993.

Zleva stojí M. Chvátíl, J. Kubiček, J. Kulhánek, I. Jirásek, klečí M. Hlaváčová - Vodrážková a J. Kubičková.

15. 1996 – 2000

Druhá polovina 90. let znamenala další kvalitativní změnu v činnosti klubu. U žactva a dorostu začal od r. 1996 pracovat profesionální klubový trenér – Radek Neugebauer. A spolu s výborem klubu připravil první komplexní program výchovy tenisové mládeže – TENISPROGRAM. Novou podobu dostaly zimní tréninky, které se odehrávaly v tělocvičně SPŽ v Letohradě. Radek navíc založil tenisové přípravky v Dolní Dobrouči a v Letohradě, odkud později přišli do závodních družstev TOSK dobří hráči (Junek, Vacek

Na kurtech TOSK staví od r.1998 nafukovací halu Ríša Neugebauer.

resp. Havel, Špinler, Jirásek, sestry Blažkovy). Navíc se do Žamberka natrvalo vrátil z trenérského působení ve Slovinském Velenje Ríša Neugebauer a založil si vlastní tenisovou školu. Spojení profesionálního trenéra a Ríšovy školy znamenalo pro nejmladší tenisovou generaci podstatně kvalitnější přípravu, jejíž kvalita se začala projevovat na konci tohoto období a hlavně na začátku

Sezóna 2000, dvě nejúspěšnější družstva. Mladší žactvo zleva: J. Jirásek, V. Knop, Jan Trulík, L. Galád, dole A. Štruncová a A. Hrubešová.

nového století. Důležitým okamžikem byl podzim r. 1998, kdy přišel Říša s návrhem vybudovat na kurtech TOSK vlastní nafukovací tenisovou halu. Sám vložil investice, dohodl se s výborem oddílu na pronájmu kurtů 5 a 6 a ve druhé polovině září 1998 byla poprvé v Žamberku zahájena také zimní tenisová sezóna.

TENISPROGRAM se změnil na pravidelný klubový trénink, celkem 24 dětí a mládeže mělo 1,5 hod. kvalitního zimního hraní. Pro žamberské tenisty a zejména ty mladé to znamenalo výborné

podmínky pro kvalitní přípravu, o níž se mnoha minulým žamberským generacím ani nesnilo. A tak začala vyrůstat nová generace, v soutěžích družstev pravidelně hrály 3-4 žákovské týmy, stabilizoval se kádr družstev dorostu a dospělých. V r. 1997 vyhrála tři družstva své soutěže, poprvé v historii klubu postoupilo A družstvo dospělých hrající v sestavě Říša a Radek Neugebauerovi, P. Rojek, J. Kubíček, ing. Jar. Malý, T. Herník, J. Kulhánek, M. Hrdinová, M. Hlaváčová a ing. E. Tobišková do nejvyšší oblastní soutěže. Důležité bylo i vítězství nejmladšího žactva v okresním přeboru.

V r. 1998 měl oddíl v soutěžích dokonce 9 družstev. Nejúspěšnější sezónou v historii TOSK byl rok 2000, kdy družstvo staršího žactva vyhrálo oblastní soutěž I. tř.

a postoupilo do východočeské žákovské divize, rezerva st. žactva vyhrála okresní přebor a nejmladší žáci v elitním východočeském přeboru obsadili skvělé 3. místo. To, že byli hráči TOSK úspěšní i v individuálních turnajích, dokazuje umístění na oblastním a celostátním žebříčku. Ještě nikdy neměl oddíl tak početné zastoupení, o 41 žebříčkových míst se postaralo 33 hráčů a hráček. Vyrůstají nové žákovské osobnosti – Imrich Adamec, Adéla Štruncová, Adéla Hrubešová, Jan Trulík, z nejmladších Jindra Jirásek.

Ve druhé polovině 90. let se stabilizoval kádr sponzorů, kteří významnou měrou pod-

Starší žactvo: V. Knop, J. Trulík, A. Jindra, J. Šmirous, I. Adamec, dole A. Hrubešová, A. Štruncová a K. Tomešová.

Po Zdenkovi Krhounkovi se stal dalším hlavním trenérem, tentokrát již profesionálním Radek Neugebauer. Tak jako jeho předchůdce vtiskl tréninkům pevný řád, organizaci a disciplínu. V pozdějších letech vystudoval trenérskou školu a zvýšil si tak kvalifikaci. Jeho práce nese ovoce od konce 90. let. Vychoval již řadu kvalitních hráčů.

porují klubové finance. Hlavním sponzorem klubového mládežnického programu byla dvě sezóny Česká spořitelna a. s., v rámci svých mládežnických projektů do něj přispělo také město Zámberk.

V závěru roku 1997 skončil svoji funkcionářskou dráhu v oddíle dlouholetý tajemník a hospodář Jan Fiedler. Byl neúnavným tahounem oddílu v 60. a na počátku 70. let jako hráč, tajemník, organizátor, od počátku 70. let se vzorně staral o klubovou pokladnu. Jeho práci převzali dva noví členové výboru – Tomáš Stejskal práci jednatelskou a ing. Petr Novotný klubové finance. Dalšími členy výboru byli bratři Neugebauerové, Jan Kulhánek, ing. Stanislav Tajbr, Milan Kacálek a Vladislav Šmirous, předsedou pak stále Miloslav Chvátíl. Ke změně došlo na postu správce dvorců, po Honzovi Pecháčkovi se jím stal v r. 1997 Milan Neugebauer.

16. SOUČASNOST

První pětiletka nového století a tisíciletí znamenala další kvalitativní posun v činnosti oddílu. Výrazně se začínají projevovat plody trenérské práce a systému Radka Neugebauera. Díky kvalitnímu celoročnímu tréninku, systému finanční podpory klubu a stále obětavým rodičům vyrůstají nové osobnosti, které se výrazně prosazují v tenisových žebříčcích a které posouvají výsledky družstev do nevídané kvality. Řeč čísel hovoří jasně: sezóna 2001 – 8 družstev v soutěžích, tři první, dvě

druhá a jedno třetí místo. Sezóna 2002 – 8 družstev, čtyři první, jedno druhé místo. 2003 – 9 družstev, tři první místa žákovských družstev, jedno druhé. 2004 – 8 družstev, tři první a dvě druhá místa vesměs žákovských družstev. 2005 – 8 družstev, dvě první, jedno druhé a jedno třetí místo, přičemž mladší žactvo bojovalo v nejvyšší oblastní soutěži o prvenství a o postup na přebor republiky družstev! V tomto období vždy alespoň dvě družstva hrála nejvyšší oblastní přebory. A velice cenné je, že až na drobné výjimky byla družstva se-

Sezóna 2004, nejlepší umístění žákovského družstva v historii klubu – 2. místo ve východočeské oblasti. Zleva stojí: D. Vitek, Š. Fiala, H. Spurný, F. Kulhánek, J. Opletal, R. Bečička a trenér Ra. Neugebauer, dole zleva: I. Stehlíková, B. Vítková a Pe. Krčmářová.

stavena výhradně z vlastních odchovanců. Kvalita se projevila i ve výsledcích v soutěžích jednotlivců. Poprvé má oddíl ve svých řadách oblastního přeborníka - Ivetu Stehlíkovou, vynikající je i její postup a úspěšné vystoupení na mistrovství republiky ml. žákyň. Do závěrečných kol celostátních turnajů se prosazovali kromě Ivety ještě Jakub Opletal, Honza Hlaváč a sourozenci Vítkovi. Představitelé nejmladší generace opanovali první příčky v oddílové soutěži o nejúspěšnějšího tenistu. V opojení z výsledků žákovské kategorie by se nemělo zapomenout na dvojí vystoupení A družstva dospělých v nejvyšší oblastní soutěži – východočeské divizi (2002 a 2004), v družstvu se v těchto pěti letech vystřídali J. Malý, Ra. Neugebauer, P. Rojek, I. Adamec, M. Dostál, A. Jindra, J. Kubíček, W. Wiesinger, L. Tajbrová, A. Hrubešová, A. Štruncová, T. Bártová, zpočátku ještě M. Kuklová, J. Malinová a Rí. Neugebauer.

Hráčská kvalita se projevila i v žebříčkových umístěních. V sezóně 2004 měl oddíl dvacetipětibodového Jakuba Opletala (v oblasti 3. a v ČR 112.), dvacetibodovou I. Stehlíkovou (v kraji 3. , v ČR 78.), v sezóně 2005 jsou výsledky ještě lepší, v mladších žákyních vede Iveta Stehlíková oblastní žebříček, v celostátním je 46. , B. Vítková je v oblasti 7. a v ČR 92., v ml. záčích je J. Opletal v oblasti 2. a v ČR 55. , J. Hlaváč 3. a 60. a D. Vítek 7. a 89. Ve st. žactvu je I. Stehlíková 7. a 87. a J. Opletal 9. a 129.

Kvalitní žebříčková umístění se projevila i ve výběru hráčů TOSK do Tréninkového střediska mládeže. V historii klubu zatím jen Ríša Neugebauer byl tři sezóny členem TSM při Slavii Hradec Králové (1981-83). Pro sezónu 2005 byli do TSM Pardubice zařazeni Jan Hlaváč a David Vítek, pro sezónu 2006 do stejného TSM I. Stehlíková, J. Opletal, J. Hlaváč a D. Vítek.

Ve vedení oddílu došlo k zásadní změně. V prosinci 2002 rezignoval dlouholetý předseda oddílu M. Chvátíl na funkci předsedy a člena výboru. Od r. 1970 byl členem výboru klubu, po dlouhých 28 sezón stál v jeho čele, od počátku 70. let byl jedním z hlavních strůjců obnovy jeho činnosti a tahounem ve výstavbě a obnovách tenisového prostředí. Jeho funkci dočasně převzal Jan Kulhánek. Na výroční valné hromadě v březnu 2003 byl zvolen nový výbor v čele s předsedou St. Tajbrem. O hospodaření se dál stará ing. P. Novotný, jednatelem je Ing. J. Malý, hlavním trenérem Ra. Neugebauer, manažerem RNDr. A. Fiala, členy výboru pak Ing. D. Černý, M. Dostál a P. Jindra. Klub má od r. 2004 právní subjektivitu, ale je nadále součástí SK Žamberk.

Výbor oddílu kromě pravidelného zajišťování peněz na činnost prohloubil organizaci klubu, stanovil podmínky pro další rozvoj sportovní činnosti a připravil na rok 2006

2006 – tenisová příprava pod vedením Radka a Lenky Neugebauerových a Martina Havla